

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 972/2024
12.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези члана 289. став 3. КЗ у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 107/23 од 13.12.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 222/24 од 24.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.09.2024.године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Дмитровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 107/23 од 13.12.2023.године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 222/24 од 24.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К 107/23 од 13.12.2023. године окривљени АА оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. КЗ у вези става 1.КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, коју ће издржавати по правноснажности пресуде у заводу за извршење казне затвора, а у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 28.08.2020. до 30.08.2020. године.

Истом пресудом, окривљеном је на основу члана 297. став 5. КЗ у вези члана 86. КЗ, изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Оштећени ББ, ВВ и ГГ су ради остваривања

имовинскоправног захтева упућени на парницу, док је окривљени обавезан да плати суду на име паушала износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и на име трошкова кривичног поступка суду, ОЈТ у Аранђеловцу и оштећеном износе који ће бити одређени накнадно посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 222/24 од 24.04.2024. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу К 107/23 од 13.12.2023.године, тако што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. КЗ у вези са кривичним делом угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. КЗ у вези става 1.КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 28.08.2020. до 30.08.2020. године и изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне затвора не урачунава у време трајања ове мере. Оштећени ББ, ВВ и ГГ су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу, док је окривљени обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, као и 12.000,00 динара на име трошкова насталих пред судом правног лека, као и трошкова насталих пред првостепеним судом, о чему ће бити одлучено посебним решењем, док су жалба браниоца окривљеног у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца ОЈТ у Аранђеловцу, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Дмитровић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, став 3. и 4. ЗКП, док из образложења произлази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд донесе пресуду којом ће укинути побијане пресуде и предмет вратити првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказу на коме се

не могу заснивати и то снимку сигурносне камере, јер је исти прибављен супротно одредби члана 152. ЗКП, с обзиром да је по наводима браниоца, реч о уређају за аутоматску обраду података који се може претресати само на основу наредбе суда. Такође, бранилац окривљеног истиче да о наведеној радњи, прегледу видео снимка, није сачињен записник у смислу члана 232. ЗКП и 233. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног суда, не могу се прихватити као основани.

Из списка предмета произлази да је у току поступка на главном претресу извршено извођење доказа увидом у снимак видео надзора спољних сигурносних камера Компаније „СПБ“ из Врбице, који снимци су прибављени по налогу јавног тужиоца ОЈТ у Аранђеловцу приликом изласка на увиђај лица места и који снимак је приложен од стране полиције уз кривичну пријаву.

Супротно наводима захтева, сигурносне камере, не представљају уређаје за аутоматску обраду података, нити опрему на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, у смислу члана 152. став 3. ЗКП, за чије је претресање неопходна наредба суда. По оцени Врховног суда, ради се о видео запису снимака са надзорне камере, који је сачињен на лицу места приликом извршења кривичног дела дана 28.08.2020. године, при чему су надзорне камере постављене као вид општих безбедоносних мера које се предузимају на јавним местима, од стране држаоца тих просторија, односно у објектима као што су продавнице робе, у којима се снимање редовно обавља из безбедоносних разлога. Према томе, доказна радња је изведена увидом у садржај снимка, како је предвиђено одредбом члана 138. став 1. ЗКП. Поред тога, приликом претреса пред другостепеним судом, на коме су поред јавног тужиоца били присутни бранилац и окривљени, као и пуномоћник оштећених, странке су се сагласиле да се као доказ не изводи репродукција сигурносне камере, јер је наведени снимак учињен неспорним доказом.

С обзиром на наведено, Врховни суд налази да предметни снимак са видео записом, који је изузет са лица места, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и на истом се може заснивати пресуда, те се стога неоснованим оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем правноснажне пресуде на видео снимку, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева, бранилац указује да се не ради о кривичном делу из члана 297. став 4. КЗ у вези члана 289. став 3 у вези става 1. КЗ, јер између кршења бланкетне норме и наступеле последице не постоји узрочна веза, на који начин бранилац указује на повреду одредбе члана 439. тачка 1) ЗКП, иако је не нумерише. Међутим, наведену повреду бранилац образлаже цитирањем бланкетне норме, анализом положаја возила окривљеног и брзине кретања, услова

саобраћаја и изводи сопствене закључке у погледу узрока настанка саобраћајне незгоде, а све имајући у виду изјашњење судског вештака саобраћајне струке које тумачи у прилог сопственом становишту, на којин начин правноснажне пресуде побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче околности које су од утицаја на одмеравање казне, с обзиром на чињенице које утичу да казна буде већа или мања, у смислу члана 441. став 1. ЗКП.

Како повреде одредаба члана 440. ЗКП и 441. став 1. ЗКП не представљају законске разлоге у оквиру повреда побројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд у оцену наведених повреда није упуштао.

Из изнетих разлога, Врховни суд је захтев за заштиту законитости оценио неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић